

Poznámky z cesty.

18.10.2009 jsem vstával v 5 ráno a v 6 jsem odjel na letiště.

Odbavení k letu bylo opravdu pečlivé. Ještě před přepážkou mne vyzpovídala slečna z DL Security a dost důkladně se ptala na nebezpečné předměty, zbraně a převážené věci.

Osobní prohlídka u celní kontroly byla také dosti pečlivá. Scanovali mi i boty a byl jsem požádán o předvedení zapalovače.

V letadle (B 767) jsem seděl u okénka a vedle mne jeden americký mladík.

Po startu jsme během pár minut vystoupali do výšky 9.757m a letěli jsme rychlostí 800 km/hod. Venkovní teplota klesla na -47° a později dokonce až na - 52°.

Hned po startu začala letuška rozdávat sluchátka. Bylo to dosti komické. Chodila s košíkem a vykřikovala "headset?".

Po chvilce druhá letuška rozdávala kartičky k vyplnění. Budou se odevzdávat imigračnímu úředníkovi na letišti v NY. První z nich mám nastudovanou z netu, ale dostal jsem ještě jednu a trošku váhám co tam vyplnit. Snad mne hned na letišti neotočí zpět domů ☺.

Podával se obídek. Stevardka mi nabídla číkn a nebo "něco". Protože jsem netušil co je to druhé, zvolil jsem kuře. Musím říci, že mi moc chutnalo. Pečený kousek kuřecího masa s tomatovou, jemně pikantní omáčkou. K tomu něco jako rizoto. Rýže až rozvařená s nějakou zeleninou (asi petrželka). Dále u toho byla troška dušené mrkvičky a fazolové lusky. Celkově moc chutné. Jako zákusek dva minikoblížky s pudinkovou náplní a nahoře s čokoládou. Celé menu doplňoval zeleninový salát, jeden rohlík, máslo a sýr.

Po celou dobu oběda jsem se díval na film: Last of the World. Sice jen v angličtině, ale přes to mne moc pobavil. Musím jej sehnat po návratu v češtině. Je to sci-fi komedie s nádechem dobrodružství ve stylu Indiana.

Po krátkém spánku mám za sebou první trapas. Letuška procházela a nabízela oříšky, lentilky, brambůrky a podobné chuťovky. Na otázku zda chci jsem se hlásil, ale pak mi došlo, že je to za několik dolarů. Tak mi dala alespoň dvoje malé oříšky jako kompliment.

Po nějaké době následovala svačina. Byl to teplý sendvič. Zvláštní obdélníková houska, rozkrojená a v ní bylo uzené, sýr a rajče. Nechyběla sušenka a dva mentolové bonbóny..

Tou dobou jsme se už vznášeli nad Kanadou a do cíle nám zbývala jen asi hodinka letu.

Kanada je z výšky nádherná. Samé lesy a jezera. Během letu přes oceán bylo párkrát vidět až dolu na moře, ale z výšky přes 10 km jsem toho moc neviděl. Zahlédl jsem nějakou loď ale ani se nedalo určit jak je veliká. Vzhledem k velké oblačnosti se moc koukat nedalo. Opravdu jen vyjíměčně bylo vidět dolu. Nad mraky zase svítilo slunce, které se odráželo od mraků a silně oslňovalo.

Ještě poznámka k mému netbooku. Vyržel celý let zapnutý. Samozřejmě jsem jej nechal uspat když jsem jedl nebo spal. Ale zvládl zapsat tyto mé poznámky, ještě několik her a přehrát kus filmu. Škoda, že mne to nenapadlo před odletem a nenahrál jsem si několik filmů které by mne zajímaly. Sluchátka jsem dostal v letadle a tak jsem mohl klidně sledovat. Poučení pro příště. ☺

Konečně přistáváme v NY. Město není vůbec vidět. Vše okolo zahalují mraky a mlha. Celý sestup letadla je provázen silnými turbulencemi a tak chvilkami uvažuji zda ještě sestupujeme a nebo již padáme.

Následuje vstupní pohovor s imigračním úředníkem. Ptal se mi na to kde budu bydlet a zda jsem v USA poprvé. Pak měl snahu se mne ještě na něco ptát, ale když pochopil, že mu nerozumím tak mávnul rukou a přišpendlil mi do pasu orazítkované vízum. Tedy hned po té co mi sejmul otisky prstů na obou rukou a nafotil mne web kamerkou.

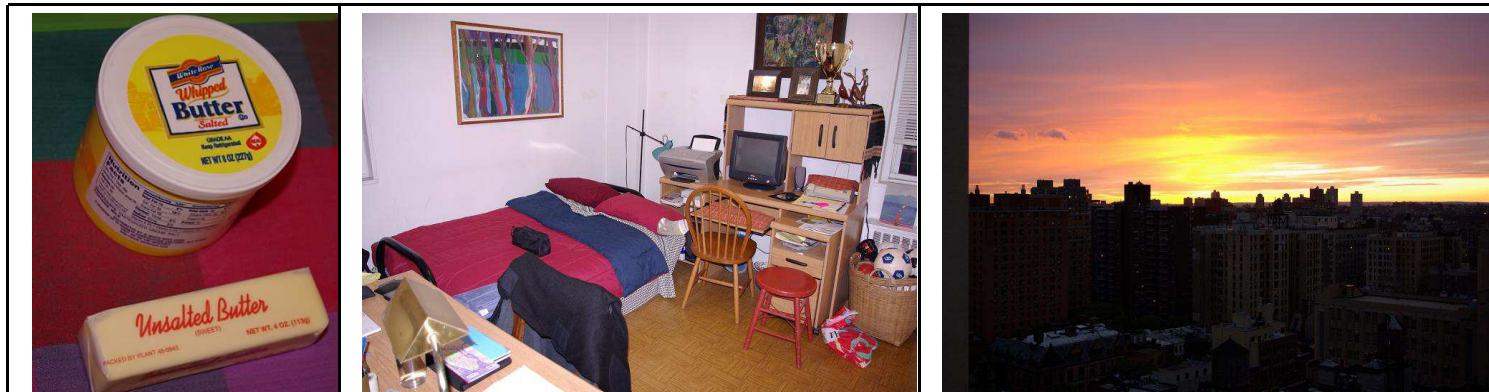
Celá procedura s pohovory nás tak zdržela, že když jsem se dostal k pasu se zavazadly, tak ten již byl vypnutý a zbylá zavazadla byla vyskládána vedle něj. Hned jsem našel svůj kufr a zamířil k východu.

Konečně po cca 11-ti hodinách cigareta. ☺

Podle návodu, který mi poslal Jerry, hledám AirTrain. To je krásná vymyšlenost. Jedná se o vláček který jezdí na vyvýšených kolejičkách. Také se k němu jede výtahem. Trošku složitě vyjedete výtahem do třetího patra, přejdete po mostu silnici a sjedete eskalátorem do druhého a tam je již nástupiště. Vlaky jezdí každých 7 minut a střídají se tři trasy. Každá končí někde jinde. Tak je třeba sledovat na nástupišti světelný panel nade dveřmi, kam že ten další vláček jede. Každý vlak tvoří pouze dva vagóny. Vlak je čistý, hlášení rozhlasu zřetelné a navíc je na každém konci vagónu světelná cedule. Postupně s námi vlak objel celé letiště a pak zamířil k metru. Tento vlak je na spojení jednotlivých terminálů zdarma, ale když dojedete k metru takto stojí 5\$. Strhnou se při vstupu do metra. Mám Metro Card od Jerryho a tak není problém. Sjíždím po eskalátorech dolu k metru. Ve stanici stojí linka A kterou mám pokračovat. Prý pokud jede expres (tj.že nestaví ve všech stanicích) tak to trvá asi půl hodky. Mám kliku. Je to expres. Se mnou jedou stejným metrem dva manželské páry z Čech. Vystupují ale poměrně brzy a tak pokračuji sám. Metro je dosti děsivé. Špinavé, počmárané, nepohodlné a nesmyslně uspořádané sedačky. Připomínají mi laminátové lavory ze starých tramvají. Dojždím na 86-tou ulici, kde mám přestoupit. Koukám do mapy a začínám si pohrávat s myšlenkou vylézt ven a dojít zbytek pěšky. Když vystoupím na perón tak akorát na protější kolej přijíždí trasa C na kterou mám přestupovat a tak rychle nasedám. Tento vlak je o dost čistší a modernější. Vystupuji na 96-té a jdu po špinavém schodišti ven. Najednou jsem v jiném světě. Východ ústí na Central Park Ave a přímo proti sobě mám Central park v celé kráse. Zapaluji si a pomalu jdu dvě ulice zpátky. Zahnu na 94-tou, kde bydlí Jerry. Procházím kolem nádherných domů jaké znám z Amerických filmů. Připadám si jako ve snu. Pořád nemohu uvěřit, že jsem se dostal do New Yorku.

Velice snadno nacházím vysoký panelák s číslem 100 a hned jak vejdu se mne ujímá vrátný. Než se zapíši do návštěvní knihy, zavolá nahoru Jerrymu, že přichází návštěva. U výtahu jsem již očekáván. Carolyn připravila dobrou večeři. Bramborový guláš a salát. Také ochutnám americké solené máslo. Pořizuji pár fotografií z balkónu, hlavně krásný západ

slunce. Mám připravený pokojík kde budu trávit těch pár dní zde. Je asi 18.30 místního času. Pro mne je ale je půl jedné v noci. Tak se rozloučím a jdu spát. Dopíši těchto pár řádků a pokračování zítra.

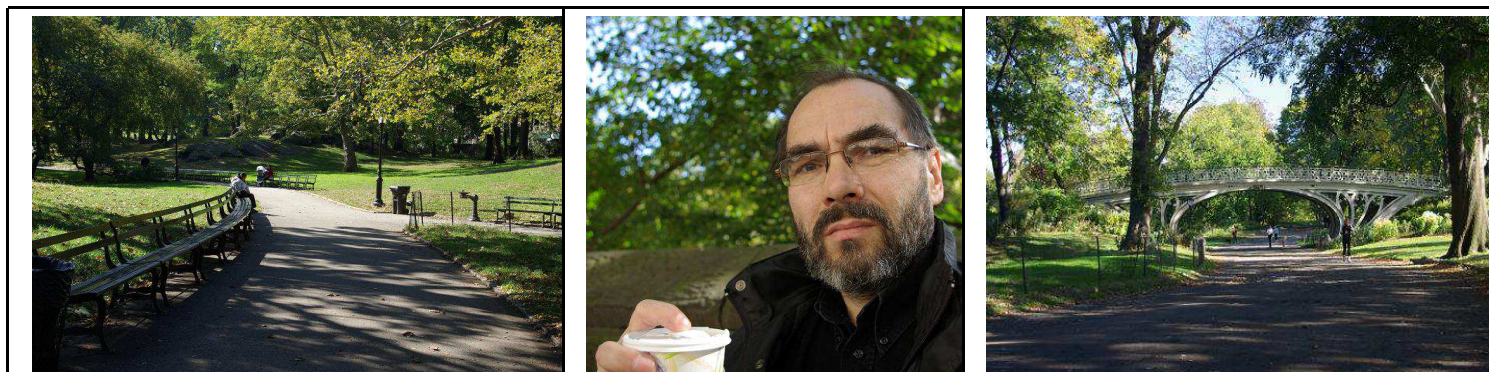

19.19.2009

Po opravdu dlouhém spánku, jsem se vzbudil v 8.45 místního času. Den jako malovaný. Svítí sluníčko, je krásně a teplo. Carolyn mi uvařila dobrou kávu a za chvíli vyrazím ven.

Jerry se mnou zašel do banky rozměnit 100\$ bankovky na menší. Dali mi to ve dvackách. Také jsem si doplnil 10\$ na Metro Card. Tak mohu jezdit metrem celkem v klidu. Cestou jsem viděl trafikku. Zakoupil jsem si jedny cigarety Camel. Chtějí tu za ně 9,5\$ to je v přepočtu asi 170,- Kč. Tady je kouření dost drahý koníček.

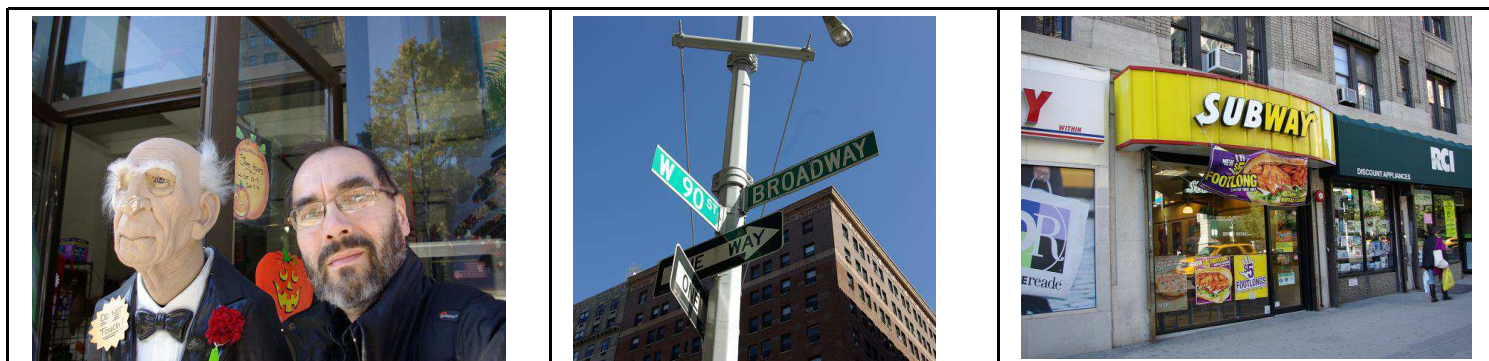
Vyrazím sám na obhlídku okolí. Moje první cesta vede k Central Parku. Opravdu krásné místo. Rozlehlý park s množstvím cest a cestiček kam chodí New Yorčané sportovat. Potkávám hodně cyklistů a ještě více běžců. Zbytek tvoří turisté a pejskaři. Koupil jsem si u stánku kafe a Donats, sedám si na lavičku a užívám krásného dne. V parku je nádherně.

Procházím se po cestičkách kolem jezera, Jackie Onassis reservoir a fotím. Na druhém břehu vidím muzea. Do některých z nich zavítám. Zajímá mne hlavně Guggenheim, muzeum původních obyvatel Ameriky indiánů, policejní muzeum a muzeum přírody. Snad alespoň některé zvládnou navštívit.

Prošel jsem kolem parku až na 82th ulici a po ní na Broadway. Jdu pomalu směrem nahoru a prohlížím si obchody. Také jsem udělal první nákupy. Blíží se Halloween a tak je zde k vidění hodně věcí s touto tematikou. V každé větší zelenině prodávají nezbytné dýně. I v obchodě s potřebami pro zvířecí miláčky mají oblečky - kostýmy. Také je zde obrovský warehouse (něco jako velkosklad) jen s maskami a figurínami..

Procházím se po Broadway a potkám Jerryho. Neuvěřitelná náhoda. Tak jdeme společně pro chleba a k domů. Carolin má pro nás již večeri, pomazánku z tuňáka a ten měkký chléb.

Začínám zpracovávat fotografie. Během dnešního dne jsem ji nafotil asi stovku.

Po večeri jsem šel ještě na procházku. Jdu pomalu po 86-té ulici směrem k řece Hudson. Nacházím zajímavý památník obětem války. U něj je další krásný park. Opět fotím a fotím. Cestou zpět se začíná stmívat a tak pořizuji pár nočních fotografií. Ještě u večerní cigaretky na balkóně fotím noční snímky. Lituji, že jsem si sebou nevezl stativ. Asi se zítra vrátím na Broadway, kde jsem viděl foto-obchod a ve stativech měli obrovský výběr. ☺
Noční Manhattan je prostě nádherný a nutí mne to k dalším a dalším pokusům o noční fotky.

20.10.2009

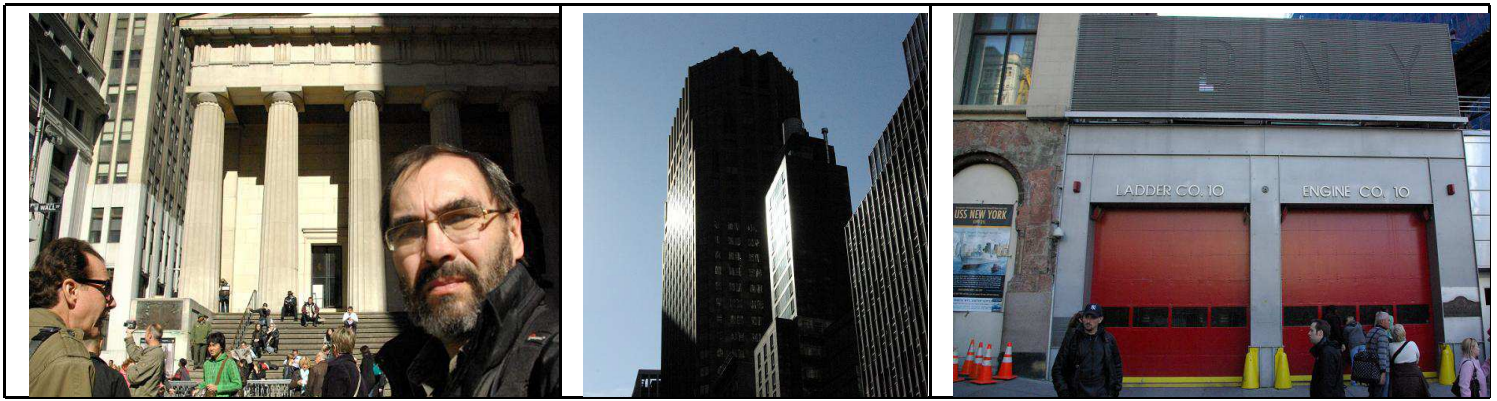
Probouzím se v 8 hodin místního času. Zdá se, že jsem se konečně srovnal s časovým posunem. Venku je opět překrásný den a svítí sluníčko. Slyším, že i Jerry a Carolyn jsou vzhůru. Tak si dáme ranní kávu a domlouváme si s Jerry dnešní program. Dnes vyrazíme na špičku Manhattanu. Pojedeme lodí na Staten Island kolem sochy svobody. Cestou zpět se mrknu va Woll Street, Ground zero (místo kde stály budovy WTC) a také na Times Square. Jerry pak pojedede domů a já budu courat po spodní části Manhattanu a pomalu půjdu pěšky zpět. To je plán. Jak to dopadne se uvidí. Nerad se váží nějakým přesným plánováním. Nakonec mám dovolenou ☺

Při pozorování místního provozu z balkónu mne napadlo několik otázek tak jsem Jerryho vyzpovídal ☺ Třeba mne zajímalo co znamená na silnici nápis SCHOOL XSING. Znělo mi to tak čínsky. Ale Američané jsou mistři zkratk. Xsing je je ve skutečnosti zkratka pro Crossing - křižovatka. Zkratka tak měla být X-sing. Doprava v New Yorku je vůbec svá. Na silnicích jsou sice nakreslené jízdní pruhy, ale málo kdo se do nich vejde. Tak na sebe dost často troubí a skoro se vytlačují. Chodci zde červenou na semaforech často ignorují a přecházejí kdy chtějí. Také cyklisté jezdí i na červenou. Dokonce jsem viděl, že chodec na přechodu, který přecházel na zelenou se musel vyhnout cyklistovi jedoucímu na červenou. A to zde v horní části Manhattanu není nijak velký provoz.

Vrážíme na Broadway k metru. Cestou se stavujeme v obchodě s foto potřebami a znovu okukují stativy. Jeden se mi zamlouvá, ale není k němu obal. Představím si, jak jej celý den tahám v ruce a vzdávám to. Koupím jej jindy (možná). Sedáme na metro číslo 1 a jedeme až na konečnou ve spodní špičce Manhattanu. Zde je přímo proti výstupu z metra přístaviště lidí Ferry, které jezdí zdarma na ostrov Staten Island. Cestou je krásně vidět na Liberty Island a Ellis Island.

Po návratu do přístaviště v Battery parku propouštím Jerryho a pokračuji sám. Tedy začal jsem malou svačinkou a posezením v parku. Je tak krásně, že si musím sundat bundu. Pomalu se vydám nahoru do města. Došel jsem na Wool Street. Tu procházím celou a na jejím konci si dám kafičko a další americkou vymyšlenost, Mufina s borůvkami. No, nic moc. České buchty jsou lepší. Tady ve spodní části Manhattanu se nedá fotit jinak, než na výšku. Výška mrakodrapů a jejich hustota, nedovoluje fotit jinak. Snad z toho pár fotek zpracuji. Docházím až na Ground Zero. Je to obrovské staveniště, kde se usilovně pracuje. Prohlížím si pamětní desky a teprve zde člověku dochází jaká to vlastně musela být hrůza. Všechny průchody i ty provizorní, jsou bohatě vyzdobeny fotografiemi, které připomínají 11. Září.

Při cestě z Ground Zero se musí projít přes ulici po provizorní lávce. Tady nastalo malé zdržení. Vstup na lávku byl zavřený. Všiml jsem se, že je zavřená i polovina ulice procházející kolem bývalého WTC. Po chvíli se vše vysvětlilo. Projížděla prezidentská kolona. Po projetí kolony nám bylo umožněno přejít lávku. V té době jsem již pociťoval jeden velký nedostatek tohoto města. Už nějakou dobu jsem marně pátral po toaletách. Po návratu jsem se od Jerryho dozvěděl, že v NY nejsou veřejné toalety. I v metru by jste je marně hledali. Na většině restaurací, které jsem míjel, byla cedule, že toalety jen pro zákazníky. No už jsem poučen. Záchody mají v obchodech. Zajímavé, ale pokud to čecháček netuší, tak se klidně může po... ☺

Pokračoval jsem uličkami až na náměstí Washington. Je zde opět nádherný park s fontánou a nějaká brána. Slunce se již pomalu klonilo k západu, ale na pár pěkných fotek to ještě vyšlo.

Protože jsem opustil Broadway, tak jsem trochu ztratil orientaci. Šel jsem pomalu nahoru a snažil se držet vlevo. Nakonec jsem na 14-té ulici nasedl na metro C a dojel až na 96-tou. Je to jen dva bloky od domu Jerryho. Bylo už skoro sedm a venku byla docela tma. Bolely mě nohy a ukrutně jsem potřeboval (toaletu jsem prostě nenašel). Tady mě už čekala Carolyn s večerí. Nějaké italské těstoviny s klobásou a tomatovou omáčkou. Po večerí přišel jejich prostřední syn Michael, s manželkou Suzane a dvěma kluky na oslavu narozenin Suzane. Tak jsem dostal kousek zmrzliny a chvíli s nimi poseděl.

Opět pár úvah na závěr dne. New York tak září, že zde nikdy není úplná tma. Tedy tma je, ale nebe je pořád světlé jako těsně po západu slunce. Také nejsou vidět skoro žádné hvězdy i když je jasno. Dnes jsem se díval na nebe těsně před spaním (asi ve 23 hod. místního času) a byly vidět mráčky.

Také zde jezdí hodně vozidel Taxi. Nástupní cena je 2,5\$ a za jednu míli 1\$ přes den a 0,5\$ v noci a o víkendech. Žádná pásma, žádné rozdílné ceny. I když pomínu, že míle je asi 1,5 km, tak to by měli vidět Pražští taxikáři. 18 korun za

kilometr... hmmm. Taxi nevidíte někde postávat, jen občas některý někde stojí (asi když na někoho čeká) jinak pořád jezdí ulicemi. Také většina taxíků vozí na střeše světelnou reklamu. Některé mají dokonce velký display. Zítra zkusím nějaký nafotit. Jen pro srovnání. MHD zde stojí 2,5\$ (asi 45,-Kč) za nástup. Je jedno jak daleko jedete a kolikrát přestupujete. 1 stanici, nebo z Brooklynu do Bronxu, pořád je to 2,5\$. Jen nesmíte vylézt ven. A to prý v autobusech to platí hodinu. To znamená, že když někam dojedete, vyřídíte co potřebujete a stihnete do hodiny od nástupu znovu nastoupit do nějakého autobusu, tak zpět jedete zdarma. Zajímavé.

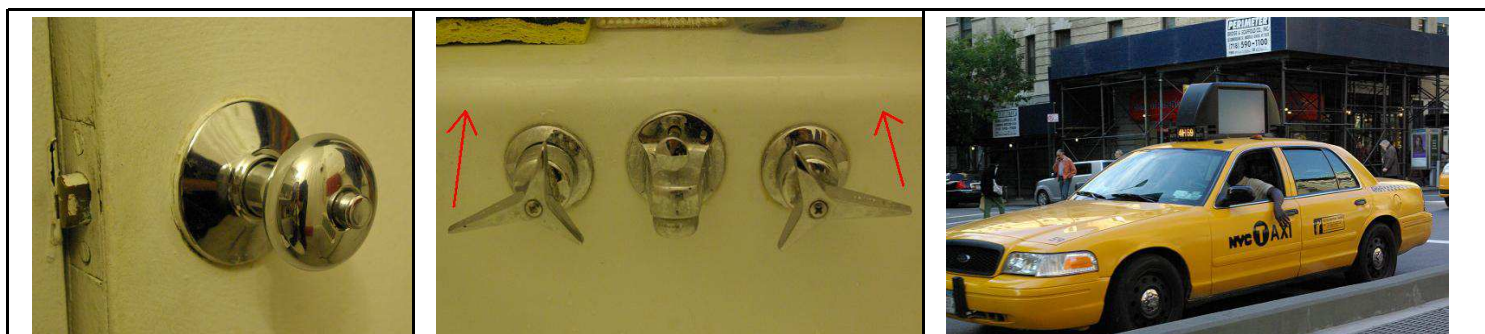
Také jsem si dnes více všiml lidí. Většina lidí zde nemá moc vkus. To jak chodí oblečení je někdy až groteskní. Ženy moc nehodnotím, neboť módě moc nerozumím, i když mne zarazí pokud vidím baculatou černošku nacpanou do bílého kalhotového kostýmu, který je o číslo menší a k tomu má tenisky. Evidentně to byla pracovnice banky na Wool Street. Pánové finančníci v drahých a luxusních oblecích, které jim nepadnou a všichni s lajdácky uvázanou kravatou. Ale tady je to normální. Většina Američanů trpí nadváhou. A nijak je to evidentně netrápí. Hlavně u žen je často vidět velká pozadí. ☺ To jim však nebrání nosit krátká a přiléhavá trička, nebo vypasovaná saka, která to zdůrazní.

V metru jsou lavice pro osm lidí. Často je na nich vidět namačkaných 6 lidí. Jerry mi k tomu říkal: tady se říká, že ty lavice vyráběli v Japonsku a vejde se na ně 8 lidí, nebo 6 Američanů. ☺

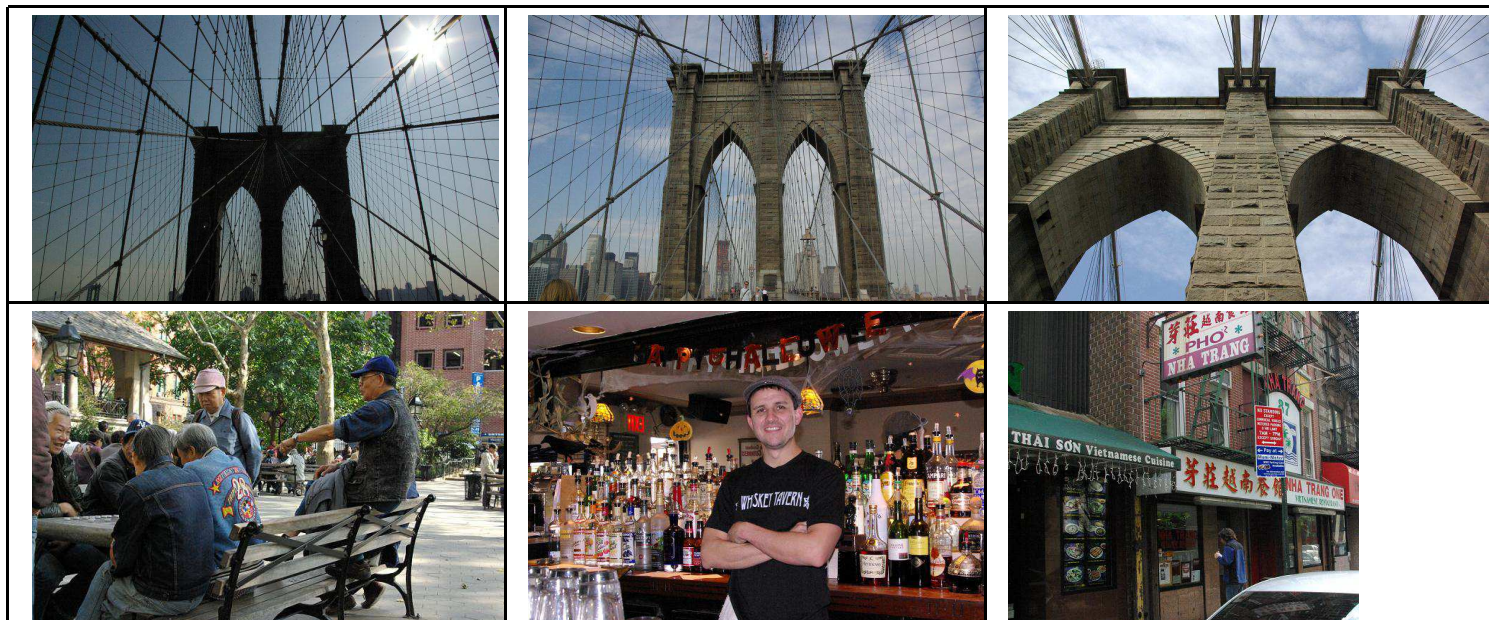
21.10.2009 Dnes jsem se vzbudil již před osmou. Venku opět vychází sluníčko a slibuje krásný den. Oblohu pokrývá sem tam mráček a tak by se mělo i dobře fotit. Jerry také vzhůru a oznamuje mi, že už je káva. Dnes bychom měli vyrazit Na Brooklyn Bridge a do čínské čtvrti.

Při ranní kávě a cigaretce jsem opět pozoroval provoz na ulicích. Kolem osmé ráno zde jezdí něco, co u nás vůbec neznáme. School Busy sváží děti do škol. Jsou jich plné ulice. V předu i vzadu mají vestavěná velká, žlutá světla a pokud zastavují, blikají. Další zajímavostí které jsem si všiml jsou hasiči. Spěchali ulicí s blikajícím majákem, ale přes to neměli stále zapnutou sirénu. Jen při příjezdu ke křižovatce na sebe upozorňovali. Žluté majáky zde člověk nevidí. Některá vozidla je sice mají ale nikde jsem je neviděl zbytečně blikat. To v Praze na jižní spojce bliká vše co má maják na střeše. Ještě musím zmínit dvě věci. Kliky u dveří a kohoutky. Kulaté Americké kliky jsou prima. Jdou otáčet na obě strany a tak je jedno, kterou rukou ji uchopíte. S čím bojuji to jsou kohoutky v koupelně. Pořád se snažím je ukrotit. Neotáčejí se stejným směrem, ale proti sobě. Nastavit si sprchu a neopařit se je docela sranda.

Dojeli jsme metrem do Brooklynu na High Street. Od ní vede promenáda přes Brooklyn Bridge do Čínské čtvrti. Počasí je nádherné a tak jsem nafotil dost fotek. Myslím, že se povede i nějaká k vytištění na velký formát. To uvidím až v Praze.

Udělal jsem i pár pokusů o umění, hlavně hrátky s protisvětlem. V Čínské čtvrti je to také moc zajímavé. Zašli jsme nejprve na pivo do Irské taverny. Obsluhoval tu prima chlapík, který byl v Praze a vzpomíná na guláš a české pivo. ☺ Tak jsem si ho vyfotil. Poté jsme šli s Jerryem do Vietnamské restaurace a dali si dobrý obědek. Objednal jsem si rýži a grilované válečky hovězího masa. Jen jsem odmítl jíst tyčkami a zvolil jsem barbarsky příbor.

Čínská čtvrť je město ve městě. V krásném parku se schází zdejší komunita. Na velkém hřišti si hrají děti a vedle na lavičkách hrají dospělí Čínské, deskové hry. O kus dál je obrovské tržiště. Lze zde koupit vše na co si vzpomenete. Ryby, zeleninu (i nám neznámou), oříšky a hlavně, suvenýry. Také jsme zašli do obrovského obchodu, kde mají různé druhy čajů z celého světa, různé druhy oříšků v těstíčku (u nás známých jako čínská směs), koření, sušené ryby, zeleninu. Celý jeden dlouhý regál zabírají různé dochucovací omáčky a sosíky. V dalším patře tohoto malého nákupního centra je pak čínský porcelán, nože a sekáčky, lampióny, konvičky na čaj a podobně. Sem bych rád zavítal ještě před odjezdem, hlavně pro nějaké koření a již zmíněné oříšky v těstíčku. Procházíme tržištěm. Směrem k Broadway je většina stánků již jen se suvenýry. Střídají se trička, sluneční brýle, bižu a hodinky. Vše čínská produkce. Nepodařilo se mi koupit žádný suvenýr aby nebyl Made In China ☹

Na stanici Canal St. Sedáme na metro a jedeme Up Town. Vystupujeme na 96th a Jerry jde domů. Já se ještě procházím po horní části Broadway a také kupuji již vybraný staviv. Opět Made In China. Ale je celkem pěkně zpracovaný a cena více než rozumná. Jen bude trochu problém jej nacpat do kufru. Vracím se také domů a při kávě začínám psát a stahovat fotografie. Kolem 18.00 vyrážím opět do ulic. Tentokrát mířím na Times Square. Vystupuji z metra akorát když se začíná smrákat. Ideální čas na podvečerní fotky tohoto krásného místa. Bohužel stejný nápad dostalo několik tisíc New Yorčanů a turistů z celého světa. Je zde hlava na hlavě. Přes to se snažím vybojovat pěkná místa na focení a ulovit nějaké pěkné obrázky. Pár se mi jich vážně povedlo a to také díky zakoupenému stavivu.

x

Vešel jsem do obrovského obchodu se suvenýry. Pořád nemám svůj popelník, který si vozím z každého místa které jsem navštívil. Sice jsem si myslel, že zde to bude předražené, ale k mému překvapení jsou zde ceny stejné jako jinde. Jak jsem procházel mezi regály, tak slyším "Honzo pojď sem". Opravdu jsou zde turisté z celého světa ☺

Ještě se naposledy rozhlednu a všiml jsem si na jedné budově velkých hodin, které ukazují čas, datum a teplotu. Když se změnila hodnota na stupně Celsia, tak vidím 18°. Tak proto se v bundě tak potím. Prostě mám nádherné počasí. Zamířil jsem k metru. Vešel jsem do něj stejným vchodem jakým jsem vystoupil. Pod zemí je pěkné bludiště. Naštěstí značení je srozumitelné. Jen na trasu kterou jsem zvolil jdu, tunelem asi dva bloky. O metru budu psát samostatně a bude to i s obrázky.

Odjíždím domů. Je už skoro osm večer. Doma povečeřím sendvič a ještě jdu fotit noční město z balkónu.

Opět to byl krásný den, plný zážitků. Jestli-že se rád vracím do Paříže, tak bych se rád v budoucnu ještě znovu podíval i sem.

22.10.2009 Dnes jsem se vzbudil až hodně pozdě. Je už devět pryč. Tak rychle do sprchy, vypít kávu a honem do ulic. Vyrážím sám do Central Parku. Hned na rohu 93th si kupuji horkýho psa tedy Hot Dog. U stánku na ulici stojí od 1\$ do 3\$. Záleží na místě. Došel jsem do parku a pomalu obcházím Jackie Onassis Reservoir (velké jezero uprostřed parku). Protože je opravdu nádherně, tak jsem na chvíli usedl na lavičku, kterých je zde opravdu hodně. Kouřím a pozoruji místní, kteří zde trápí svá těla během, nebo na kolech. Z parku jsem vyšel na východní straně na Fifth Av. Jdu podle parku po části které se říká Museum Mile, míle muzeí. Podle toho vypadají i stánky se suvenýry, které celou ulici lemují. Prodává se zde umění, rádobý umění i sladké kýče. Také se zde mnoho lidí předvádí. Jednotlivci i skupiny, zpívají, hrají na různé nástroje či malují. Zbytek stánků tvoří občerstvení. Protože už je lehce po poledni tak před Metropolitním muzeem umění také zamířím k jednomu stánku. Objednám si čísburgra a čekám. Zároveň se mnou si jej objednávají dva Italští mladíci a ještě nějaký cizinec. Prodáváč nás všechny kasíruje o 6\$. Trochu mne to zarazilo. Je to docela dost. Všude jej inzerovali za 5\$, ale to je tím místem. Tam kde jsou turisté tak jsou ceny vyšší. Při placení zjistím, že nemám svou tabatěrku s cigaretami. Ihned mi dojde, že jsem si ji položil na lavičku, když jsem relaxoval v Central Parku. Beru do ruky hamburgera a jdu svižnou chůzí zpět. Naštěstí to není moc daleko jen asi 1km. Když jsem došel k lavičkám, tak na vedlejší, než jsem seděl, sedí mladý pár. Na lavičce samozřejmě už nic není. Pro jistotu se koukám pod a za lavičku. V tom mne osloví vedle sedící mladík a ptá se co hledám, cigarety? Odpovím "Yes" a on vytáhne z kapsy mou tabatěrku. Moc mu poděkuji a jdu zpět na pátou avenídu kde na lavičce v klidu sním svého burgra. Je to pořádný kus mletého masa, ale trochu bez chuti. Jdu po východní straně Central Parku směrem dolů a občas něco fotím. V tom jsem si všiml, že v parku je něco jako malá ZOO. Vracím se k nejbližšímu vchodu do parku. Protože je dnes opravdu vedro, tak jsem si koupil zmrzlinu. Za 2\$ kokosový cuc na kládě, ale bez čokolády ☺. Má zajímavou chuť. Je to jako zmražené kokosové mléko s nastrohanými kousky. Moc dobrá. Sedím na lavičce naproti jednomu z mnoha dětských hřišť, které jsou zde v parku. Na vedlejší lavičce je mamina s dítětem a zrovna si říkám jak jsou ty američanky obézní, když osloví své dítě: tam nechod', buď tady. Dáváme se do řeči a dozvídám se, že jsou z Ostravy. Konečně docházím do mini ZOO. Na promenádu uprostřed je vstup volný a dovnitř se platí 10\$. Nakupuji tedy jen do velkého obchodu se suvenýry a pokračuji dál parkem.

Je nádherný, podzimní den. Sluníčko pálí jako o život a občas foukne větřík, který strhává ze stromu žluté listy. Ideální světlo na focení a tak snímků přibývá. Slunce mezi mrakodrapy vytváří zajímavé pohledy. Pořád se snažím zachytit tu atmosféru. Na focení New Yorku je i 18mm objektiv prostě moc dlouhý. Chtělo by to nějaký hodně širokoúhlý. Domy jsou tak vysoké a blízko u sebe, že se jen těžko vybírá místo na focení. Také mě už z toho zvedání hlavy bolí za krkem. ☺

Obešel jsem spodní část Central Parku až na Columbus Circle. Je to nádherné náměstí kdy za zády máte bohatě zdobený vchod do parku a před sebou vysoké budovy. Uprostřed je pak obrovská fontána. Náměstí křižuje Broadway a po té pokračuji Up Town až na Lincoln Square kde začíná Columbus Av. Po včerejším poučení zajdu na kávu do Stardast a rovnou využívám toaletu. Bylo mi hloupé si tam jen odskočit a tak jsem si dal kapučíno a Donat. Kafe jsem opět dostal do papíru s plastickým víčkem. Tady se ani jinak kafe neprodává. Mají zde sice stolky, ale většina lidí si kávu bere sebou. Také se nerozpakují si sem jen odskočit na toaletu. Co jsem tam seděl a pil kávu, tak to udělalo asi pět domorodců. ☺ Klidně si pak na pultu vezmou ještě ubrousek na ruce a zase vypadnou. Prostě to jsou ty veřejné záchodky, které jsem včera marně hledal. Škoda, že jsem to nevěděl. Kavárny Stardast jsou opravdu na každém druhém rohu. Já se tedy vyčůral za 5\$. Káva ale byla docela dobrá. Jen cukr měli pouze DIA. Brrrrr.

Na Columbus Av. je v této části mnoho restaurací a minimum obchodů. Jen prádelny. Tady trochu odbočím. V Praze by jste dnes marně hledali opravnu obuvi a prádelny jsou jen v některých nákupních centrech. Tady je obojí na každém rohu. Velice mne překvapilo, že opravy obuvi jsou i na luxusní Broadway a prádelny zrovna tak.

Na úrovni 77th západní začíná park. Táhne se až na 81th. Uprostřed parku je velké muzeum American Museum of Natural History. Vešel jsem do něj bočním vchodem. Koukám na otevírací dobu. Zavírají v 5.45PM tedy v 17.45. Mám ještě něco přes hodinu. Hned za dveřmi je sekuriťák a kontroluje mi batoh. Docházím až k pokladně, ale je zavřená. Tak jdu po schodech nahoru a nikdo si mě nevšímá. Až později jsem zjistil, že ve většině muzeí mají ceny doporučené. Jerry mi to vysvětloval. Takže na ceduli je "Suggested Entry - 15\$. Takže záleží jen na každém kolik zaplatí. Já to měl zadarmo. ☺

Muzeum je obrovské. 4 patra a každé je věnované něčemu jinému. Ve čtvrtém jsou mamuti a dinosauři, ve třetím lidé a život v Africe, Asii a kultury Evropy. V druhém pak kameny a minerály. A v prvním současná americká zvířena. V každém patře je i kino a nezbytný shop se suvenýry s danou tematikou. Neuvěřitelné množství plastových a plyšových zvířátek a příšerek. Dále mnoho knih, DVD, přívěsků na klíče a hraček. V patře minerálů navíc velké množství šperků s různými kamínky. Vše výroba "hand made in USA" a tak se nedivím, že ceny začínají na 80\$ za přívěšek na krk ze stříbra.

Vše je zde nádherně provedeno. V oddělení současné zvěře je mnoho diorámat s velkým množstvím vycpaných zvířat. Hlášení z rozhlasu mne upozorňuje, že se bude zavírat a tak pomalu odcházím. Ani 1,5 hodiny mi nestačily na prohlídku celého muzea. Vycházím ven hlavním vchodem na Central Park West a venku si sedám na lavičku. Přeci jen mě trochu bolí kopytka a mám chuť na cigaretku. Doma mě již čeká večeře. Carolyn uvařila polévku a pečené kousky kuřete s chlebem. Další nádherný den plný zajímavých zážitků. Jen je škoda, že to zde nemám s kým sdílet. Ještě večer na balkóně je nádherně teplo. Přes den pry bylo 24°C. Jen na okraj... dnes celkový počet fotografií přesáhl 1100 ☺

23.10.2009 Dnes je trochu zataženo a docela chladno, alespoň ve srovnání s včerejším pařákem. Venku je jen asi 15°C. Přemýšlím kam tedy dnes vyrazím. Během dne má i zapršet. Jdu si vypít kávu a asi vyrazím do ulic bez přesného plánu.

Venku je dnes opravdu nevlídně. Fouká studený vítr a je pod mrakem. Dojdu na Broadway a vstupuji do metra na 96th. Jedu na Times Square a vylezu východem na rohu 42th. Měl by zde být obchod "I Love NY". Procházím po 42th ulici směrem na západ. Došel jsem až na břeh řeky Hudson. Před sebou mám přístaviště lodí, které jezdí na Liberty Island a Ellis Island. Vyhlídková trasa stojí 35\$. Hned vedle vidím zakotvenou letadlovou loď USS INTREPID. Je to velké muzeum Sea, Air & Space (námořnictví, letectví a vesmíru). Na palubě jsou vidět vystavená letadla. Po důkladné kontrole u vchodu, kdy mi ochranka prohlédla všechny kapsy mého batohu a já prošel bezpečnostním rámem, si mohu zakoupit vstupenku. Na ceduli vidím 19,5\$ a tak podávám slečně dvacetidolarovou. Ukazuje na display pokladny kde je 21\$. Amíci prostě všude uvádějí ceny bez TAX (daň). Vstupenka platí do všech prostor letadlové lodi, do vedle zakotvené ponorky Growler a do letadla Concorde, které stojí na mole. Ano, jedná se o jeden z vyřazených Concorde British Airways. Skutečné letadlo, žádný model.

Vše je zde opravdu velice zajímavé. Počasí sice moc nepřeje focení venku protože nebe je bílé. ☹ Uvnitř letadlové lodi je mnoho exponátů, letadla, helikoptéry, ale také přistávací moduly kosmických lodí. Také je zde mnoho simulátorů a několik kin. To vše v hlavním hangáru v podpalubí. V přilehlých místnostech jsou pak různé historické fotografie a také několik televizí, kde běží různé dokumenty. Již jsem zmínil na hlavní palubě několik různých letadel a vrtulníků. Vstupuji do hlavní věže a zde je možno nahlédnout na kapitánský i navigační můstek. Jsou umístěny nad sebou. Cesta na a z hlavní paluby vždy vede po bočních pomocných palubách, kde jsou umístěny i kulometry a děla. Vše je perfektně značeno a všude je mnoho pracovníků muzea, kteří nejenom hlídají exponáty, ale také jsou připraveni podat podrobný výklad (to se mne netýká, stejně bych nerozuměl). Navíc ochotně fotí japonské turisty. Mě je to hloupé a tak se fotím jako vždy sám a nebo samospouští. Prohlídka celé lodi mi zabrala téměř dvě hodky. Jdu se také mrknout do Concordu. Překvapuje mne jak je uvnitř malý. Jen dvě řady sedadel po dvou a projít se nechá jen tak tak. Ale to byla daň za nadzvukové létání. Také okénka jsou čtvrtinová proti normálním dopravním letadlům.

Zamířil jsem k ponorce. U vchodu je několik cedulí upozorňujících, že prohlídka není vhodná pro osoby s klaustrofóbií a pro ty, co nejsou v dobré kondici. Nejprve je třeba znovu ukázat vstupenku a pracovník muzea oscanuje čárový kód. Pak je třeba prolézt dřevěným průlezem. Nejprve si říkám, že to s tou srandou přehánějí, ale pak mi dochází, že stejné průlezy jsou i na ponorce. A tak kdo neproleze, ten nemá na prohlídku šanci. Je sranda sledovat jak se někteří tlustí Amíci snaží procpat otvorem. Také jak někteří starší lidé se spíše propláží, než prolezou. Ke vchodu se hrne rodinka kde paní je asi tak v 8-mém měsíci. Pracovník je tam nechce pustit a pán se na něj rozčiluje. Pak ale pochopí a odejdou. Neuvěřitelné jak někteří lidé uvažují. Při samotné prohlídce ponorky mám sám co dělat abych ze strmých schodů neupadl na tlamu a průlezy mi také dají zabrat. Je to totiž oválná díra asi 40cm široká a necelý metr vysoká, která je od země cca 50cm. Navíc síla stěny kterou prochází je asi 25cm. Neměli to námořníci jednoduché. Když ve filmech vidím, jak těmi otvory proskakují... to muselo být boulí na hlavách ☹ Uvnitř ponorky je tak málo místa, že nejde ani pořádně fotit.

Po prohlídce celého muzea už mám pořádný hlad a také trpím nedostatkem nikotinu. Venku hledám lavičku ale poblíž žádná není a tak kouřím za pochodu a vracím se na 42th ulici. Asi v polovině cesty k Times Square je obchod s foto potřebami. Jen ze zvědavosti jsem vstoupil. Hned se na mě vrhá majitel. Co prý hledám. Říkám, že se jen mrknu a koukám do vitríny s objektivy. Opět je u mě a ptá se zda chci nějaké sklo pro Pentax. On že je nemá, protože Pentax není moc oblíbená značka, ale do hodiny sežene co chci. Ptám se jen tak na Sigmu 105mm o které v budoucnu uvažuji. Nabídl cenu 300\$. Pomalu couvám ke dveřím a přichází s kalkulačkou kde mi ukazuje 280\$, to je při dnešním kurzu asi 5100,-Kč. Cena poloviční proti nejlevnějšímu obchodu u nás. Tento výlet mě ale už stál dost a tak odolávám této nabídce. Možná v budoucnu poprosím Jerryho aby mi jej koupil a přivezl. Jezdí do Prahy každý rok.

Hned vedle je Burger King. Tak si dám kuřecí sendvič klasik jako menu. Stojí 7\$, to ujde. Vůbec zde nadávají na tácy, ale vše do pytlíku. Kdo chce sedne si ke stolu a jí z pytlíku. Bolí mě nohy a tak to dělám také. Jo a tamty dveře.. Hurá toaleta. U malého pultíku vedle jsou brčka, sůl, pepř a kelímky (spíše kelímečky) na kečup. Ten je v obrovské láhvi s pumpičkou. Po chvílce pozorování a konzumace vše chápu. Hranolky nejsou vůbec slané a bugr je také neslaný. Každý si osolí dle své chuti a k hranolkům si může dát kečup. Také je zde rychlý internet. 10 min. - 2\$, 30 min za 5.

Po jídle se vracím na Times Square a cestou nacházím obchod I♥ NY. Mnoho suvenýrů s touto tematikou.

42th je v tomto místě ulicí kin. Jedno vedle druhého a některá se specifickou tematikou. Kino Zombieland, Lovestory a nebo třeba obchod a kino Bobbyho Browna. Také několik 3D kin Imax. Na chodníku pak mračna nadháněčů vnučují kartičky s dnešním programem a zdůrazňují dnešní slevu (běžně 50%).

Je skoro šest večer a tak se unaven vracím domů. Metrem už jízdu zvládám slušně a moc netápu.

24.10.2009. Včerejší předpověď nelhala. Ještě včera večer se spustil déšť. Navíc začal foukat silný vítr a tak jsem si i večerní cigaretku na balkóně odpustil. Obecně zde málo kouřím. Jako vždy když jsem ve společnosti nekuřáků ☺ Dnešní ráno už je trochu veselejší. Je sice mokro a chladno, ale sem tam vykukuje sluník. Tak snad se to přes den vybere. Dopoledne zůstanu doma. Slíbil jsem Jerrymu nafotit diplom po jeho otci aby mohl poslat kopii do Californie. Tommy, který zde byl přede mnou a se kterým jsem se setkal první večer zde, by jej rád měl. Diplom je již přes 60 let za sklem a Jerry má obavu, že kdyby jej vyndal a odnesl do Coppy Centra, že by to nepřežil. Tak zkusím udělat kvalitní snímek a ten si mohou nechat zvětšit. Také budu chvilku psát pokračování svých zážitků. Začínám díl o New Yorkském metru a o lidech. Je sobota a Jerry jde do Central Parku na procházku a popovídat si s kamarádem. Až se vrátí, tak společně pojedeme do China Town (v angličtině to zní krásně "čajnataun") tedy do čínské čtvrti. Blíží se konec mého pobytu zde a chci něco nakoupit domů. Cestou zpět se stavíme v prý největším obchodním domě NY. Jerry pak musí na nákup, jako každou sobotu a tak jsem mu nabídl pomoc. Nakonec obchody jsou zde také zajímavé. Před polednem vyrážíme. Před chvilkou sice pršelo, ale vypadá to, že se to vybere. Jdeme na Broadway kde na 96th sedáme na metro. Jedeme na 42th Times Sq a zde přestupujeme na linku R. Ta nás zaveze na stanici Canal Street. To už je v čínské čtvrti. Míříme do KAM-MAM, nákupního domu který jsem již viděl. Procházíme jen jídlo a kupuji nějakou čínskou směs, jakousi sojovou omáčku a čínské koření. Vše je jen podle vzhledu. Čínsky neumím a nálepky v angličtině nic neříkají. Tak uvidíme. Nakonec utratil jsem zde více dolarů za větší blbosti. ☺

Procházíme okolní uličky a koukáme do krámků. Všimnu si, že v trafice na ulici prodávají Americké noviny v čínštině. Opět žasnu nad množstvím druhů ovoce a zeleniny u pouličních prodavačů. 2/3 z nich vůbec neznám a ani názvy v angličtině mi moc neříkají. Jerry je na tom podobně. Ale je to moc hezké.

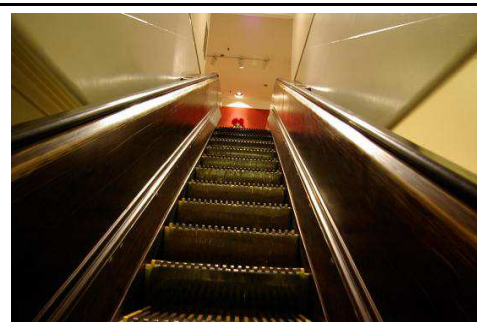
Zamíříme do Irské taverny na pivo. Tedy Jerry si dá pivo a já Colu. Dostávám vanilkovou a je docela dobrá. To se u nás také nevidí. Začíná opět pršet. Jdeme zpět na metro a cestou si u stánku kupuji oříšky v cukru. Prodávají je zde také na hodně místech. Většina stánků s Hod Dogy nabízí i oříšky a mandle. Většinou stojí 2\$, ale zde je mají za dolar.

Jedeme společně metrem až na 34th kde vystupujeme. Jerry jede domů a já se jdu podívat do obchodního domu Macy's. Zabírá celý blok domů a je lemován ulicemi 34th - 33th a 7Av - 6Av. Než k němu dojdeme tak nacházíme obchodní centrum Bag-Man. Třípatrová budova nabízí mnoho hraček, oblečení, obuvi, záclon a také tašky a kufry. Zboží, je samozřejmě made in China a prodavačky vypadají jako Indky, ale hovoří spolu Španělsky. Tak kdo ví... Mají zde i sportovní boty a celý regál po 12.99\$. Jedny se mi líbí, ale bohužel velikost 9 (43) je mi malá a pak mají až 11. Prodavačka se moc snažila mi vnutit jiné, ale zbytek byl jak pro černošské rapery. Buď kotníčkové bílé, nebo s lesklou modrou. Prostě nic normálního. Odcházíme tedy bez bot.

Obchodní dům Macy's mne dost zklamal. Rozlehlý a šestipatrový, ale v pěti patrech jen hadry, proložené kosmetikou. Na každém patře jsem minimálně 3x musel odmítnout nastříkání nějakého parfému na mou osobu. Ne že bych měl něco proti parfémům. Naopak, ale jen po projití kolem dvou stánků se z vůní stává směsice ze které bolí hlava. Docela lituji ty prodavačky. V posledním patře pak bylo důrazné připomenutí blížících se vánoc. Přepřávané stromečky, kde pro ozdoby není vidět jehličí (i když umělé), jídelní soupravy, plyšová sobi, kolekce cukroví a jiné zbytečnosti. Rychle jsem vycouval. A tak jediné co mne zde zaujalo byly eskalátory. Ano jezdící schody ☺. Od druhého patra nahoru, jsou totiž původní, dřevěné! Dřevem obložené boky a stupínky jsou také ze dřeva s nezvykle širokým drážkováním. Madlo je samozřejmě gumové jako na jiných, ale je vidět, že tyto schody jsou staré jako celý obchodní dům. Tipuji tak na 30 léta.

V každém patře je pak nějaké občerstvení. McDonalds, Pizza Hut a podobně. Ceny zde jsou však o dost vyšší než v provozovnách na ulici. Hezká, historická budova ovšem naplněná drahým zbožím a masou lidí, hlavně turistů.

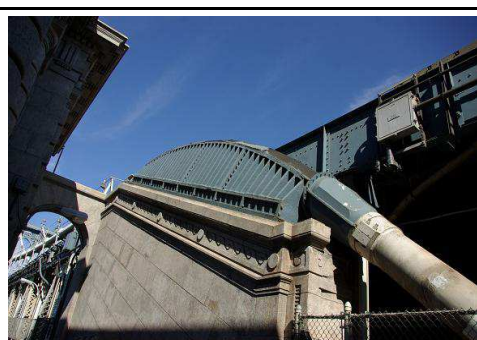
Když jsem zpět na ulici tak znovu začíná pršet. Jsem kousek od nejslavnějšího mrakodrapu v New Yorku, Empire State Building a počasí mi ani nedovolí jej vyfotit. Déšť zesiluje a tak hledám nějaký úkryt spojení s papáním. Mijím McDonalds a říkám si, že jsem ještě nebyl v Subway. Hned za rohem jedna provozovna je. Ve dveřích si otřu brýle abych viděl na nabídku a zvolím co nejvíce inzerují, Buffalo Chicken. Slečna se mě ptá jaký chci chleba a ukazuje na ceduli kde je asi 6 druhů vyobrazených. Protože je neznám, nechávám jí volnou ruku. Nějaký bere a rozkrajuje po délce. Trošku jsem se lekl. Chleba měl na délku asi 30cm. No jo, na reklamě píše Footlong jen za 5\$. Prodavačka vyndává z lednice dvě krabičky s naloženými kousky masa vyklopí je na rozkrojený chléb. Při tom se ptá zda chci sýr. Jo, jo sejra můžu. Chci to zapéct? Jo teplé to bude lepší. Když jej vyndá z trouby tak postupujeme podle pultu a slečna ukazuje přísady. Volím salát, rajčata odmítám, nechám si dát cibuli a majonézu. Vše zabalí a nabízí chipsy. Koukám po hranolkách, ale opravdu se jedná o chipsy v pytlíku. Ty odmítám. Chci k tomu nápoj. Tak mi za dolar přidá kelímek. Sendvič rozkrojí na dva a zabalí. Platím necelých 7\$. Vedle stojí post-mix a chvíli váhám co si dát. Asi šest nápojů a znám jen Colu a Tonic. Pak volím něco ovocného, červeného. A opět jako v Burger King, žádné tácy. Zabaleno a kdo chce usedne a jí z papíru. Po jídle hledám dveře s panáčkem, ale zde opět není toaleta. Naštěstí to není akutní. ☺

Venku už jen poprchává a tak jdu pomalu k metru. To je dnes tak nacpané, že vystupuji už na 79th a pokračuji domů pěšky. Po pár blocích začíná zase pršet. O dva bloky dál už leje. Uklízím foťák do batohu a vytahuji kapuci. Prší ale je vedro. Spíše dusno. Vracím se úplně mokrý a jdu se sušit. Dnes už nikam nepůjdu. Tak už jen stahuji těch pár dnešních fotek. Snad se zítra počasí polepší. Pomalu se blíží konec mého pobytu zde ještě je toho tolik co by stálo za to vidět...

Večerní poznámka na konec se dnes bude týkat toalet. Nechci už opakovat nedostatek veřejných toalet, ale záchodů jako takových. V kavárnách a restauracích kde toalety mají, je většinou jen jedna místnost kde je vždy záchod, umyvadlo a vysoušeč na ruce. Záchody se zde splachují tak nějak obráceně než u nás. Přijdete k toaletě a ona je skoro plná vody. Když spláchnete tak se voda jakoby vycucne se strašných rachotem a pak se znovu napustí voda. Když jsem poprvé přišel v restauraci na záchod tak jsem myslel, že je ucpaný a když spláchnu, že přeteče. ☺

25.10.2009. Poslední celý volný den mého pobytu zde. Probouzím se až v půl desáté místního času. A kdo mě to budí??? Sluníčko. Opět je venku nádherné babí léto a nebe je modré, občas pokreslené roztrhanými mráčky. Ideální počasí na focení. Carolyn sedí u stolu a říká mi, že Jerry je už v parku. O víkendech je Central Park hodně navštěvován New Yorčany a také zde bývají různé závody v běhu. Jerry a mnoho dalších se chodí projít. Než se vysprchuji a vypiji ranní kávu, je Jerry zpět a jde se dívat na fotbal. Já dnes vyrazím fotit mosty. Brooklyn Bridge jsem si již prošel ale zkusím jít na Manhattan Bridge a z něj fotit. Trošku váhám zda si mám vzít i bundu. Je opravdu nádherně, ale ve stínu to občas foukne. Asi ji unesu.

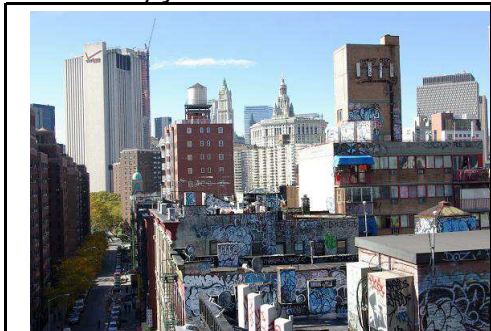
Vyrazil jsem k metru na 96th a céčkem dojel na 4th. Tady jsem přestoupil na F-ko. To jezdí do Brooklynu. První stanici v Brooklynu, York sreet, vystupuji a jsem vlastně pod Manhattan Bridge. Nejprve musím složit bundu do batohu. Je děsné vedro. Podejdu konec mostu s jdu ulicí dál od řeky. Občas něco fotím. Potkávám samé černochy. Jsem zde jediný bílý. No jo, jsem vlastně v černošské čtvrti. Dál už se mi moc nechce. Na křižovatce se rozhlížím, ale nikde nevidím nic zajímavého. Stojím vedle nějaké školy. V tom se ze školní zahrady zvedne hejno holubů. Polétá mi nad hlavou a jen těsně mě míví jejich bombardování. Uf to byla klika. Chodník za mnou je samý bílý flek. Přejdu ulici a po druhé straně se vracím k mostu. Až u mostu zjišťuji, že je to tak trochu past. Chodník končí mezi ulicí a nájezdem na most. Nikde žádný přechod a u nájezdu ani chodník. Nechci se vracet a tak jdu po silnici podle nájezdu. Našel jsem cestu pro pěší přes most.

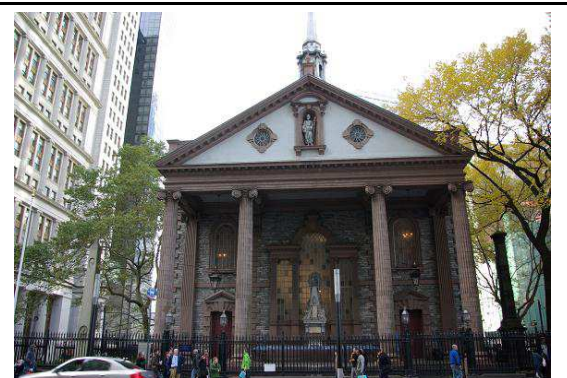
Tento most postaven v letech 1901-1910. Nahoře je silnice, předpokládám, že 4 pruhy každým směrem (neviděl jsem, ale

soudím podle nájezdů). Středem tunelu jezdí metro. Na každé straně dvoje koleje a celkem přes most jezdí 4 linky. Po stranách jsou pak lávky. Na jedné straně pro pěší a druhá je vyhrazena cyklistům. Stejně jako vedlejší Brooklynský most je i tento lanový s velkými pilíři na obou březích. Moc zajímavá stavba.

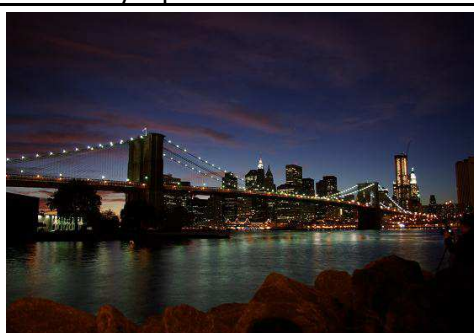
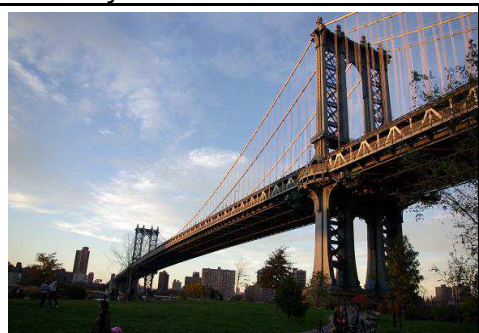
Celý jsem jej přešel a občas fotím Brooklyn Bridge na který je zde krásný výhled. Lávka pro chodce vede po levé straně mostu, ale je do výše asi tří metrů krytá pletivem. Když chci fotit musím na bobek a procat objektiv skrze zábradlí. Jde to, ale po pár fotkách mě bolí záda od toho tělocviku. Nelze fotit když projíždí metro. Most se tak klepe, že ani stabilizátor nezvládá. Také hluk od projíždějících souprav je obrovský. Koleje jsou vzdáleny jen asi 2m a oddělené jen pletivem. Tak jsem došel až na druhý konec mostu. Tady most prochází nad čínskou čtvrtí. Zajímavé pohledy na hemžení dole. Zakončený je krásnou bránou. Neodolám a lezu do silnice ji vyfotit.

Už mám docela hlad a tak koukám co bych si dal. Jenže v čínské čtvrti Hod Dogy nejsou a když je vozík na ulici, tak tam mají nudle a nebo rýži. Navíc mají vždy nabídku napsanou čínskými znaky a u toho cenu v \$. Restaurací je tu hodně, ale na čínu prostě nemám chuť. Kupuji si zatím tedy jedny oříšky v cukru a pomalu jdu dál. Opět žasnu nad zeleninou a také se zastavím u rybárny. Krevety v různých velikostech a cenách, množství ryb a živí krabi. Až na rohu čínské a italské čtvrti je stánkař s párky. Jeden si dám. Sedám si na lavičku v parku a užívám sluníčka. Zde v čínské čtvrti je mnoho malých parčíků s lavičkami a hlavně s toaletami. ☺ Sice nejsou moc čisté, ale jsou. Po pár metrech narážím na Donkin Donats. Jdu tedy na kávu a koblihu. Koblih tu mají asi dvacet druhů. Dávám si s cukrovou polevou. Kafe i kobliha stojí 99 centů, ovšem zase bez daně. Platím tedy 2\$ a 7 centů. V klidu si sednu ke stolečku a piji kávu. Vedle mě sedí policista, který si odskočil na kafčo z křižovatky. Tady v té části města je dost hustý provoz a tak na každé křižovatce je policista, který se jej snaží uspišit. A to za provozu semaforů. Pořád pískají na píšťalku a křičí. Asi dost vyčerpávající. A ještě stihnou občas poradit chodcům a turistům. Došel jsem na Menhettenské straně až k Brooklynskému mostu. Mosty stojí do V a tak na Brooklynské břehu jsou dva bloky od sebe a na druhé straně už je to pořádný kus. Najednou stojím na City Hall Park. Náměstí kde je soud města New Yorku a také nejvyšší soud. Budovy nám známé z Amerických filmů si musím vyfotit. Na jejich schodech se natáčelo hodně filmů. Za zády mám přítom městské vězení. Obrovský, mnohapatrový, komplex tří budov spojených dohromady.

Došel jsem až na Ground Zero. Procházím jen po straně a druhou ulicí mířím zpět. Je skoro 5 a za chvíli začne zapadat slunce. Chci fotit západ slunce z parčíku pod Manhattan Bridge na Brooklynské straně. Pokračuji po Church St až na roh s Canal St. Zahnu doprava a po chvílce dojdu až k mostu. Canal Street u něj začíná (nebo končí?). Přeju tedy most opačným směrem a už mostu zase fotím. Sluníčko je nad Ellis Island a tak znovu zkouším fotky v protisvětle.

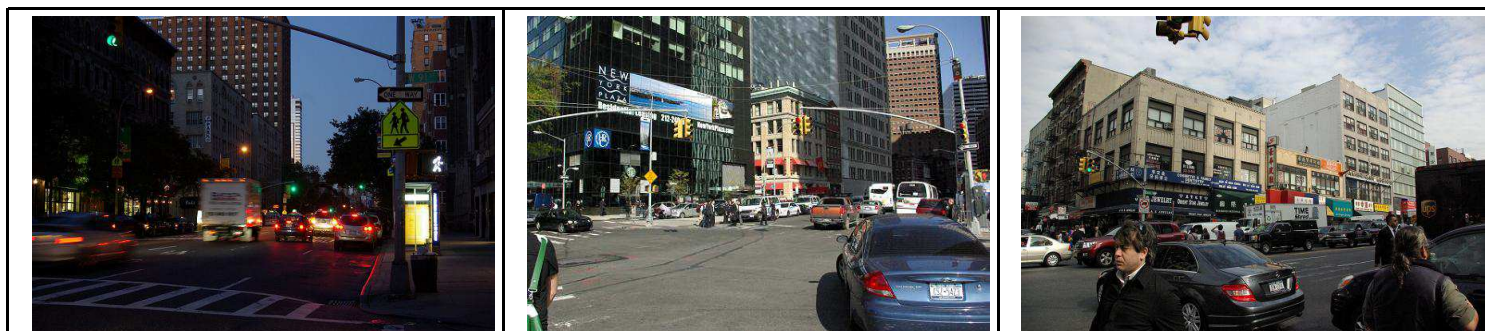

V parku je docela plno. Je to zde oblíbená atrakce a tak je zde asi 200 lidí. Fotí se tu několik svateb a je zde dost profíků s pořádnou výbavou. Fotím několik pěkných fotek a je čas jet zpět. Vracím se až hodně po osmé.

26.10.2009. A je to tady. Den odjezdu. Počasí je opět jako malované a vůbec se mi nechce. Po koupeli začínám balit. Za půl hodky mám zabalený kufr a ještě si dávám nabít počítač. Přeci jen budu 9 hodin v letadle.

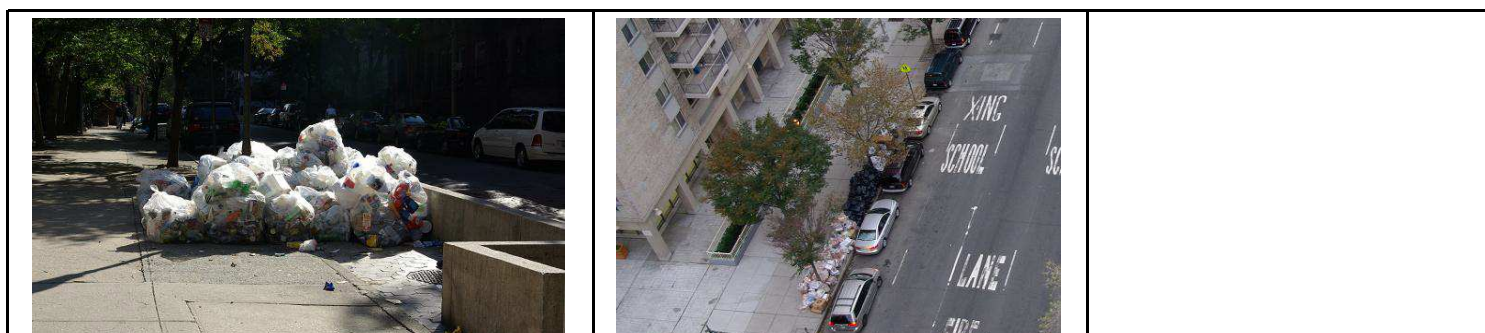
Rozloučil jsem se s Carolyn a Jerry se mnou jede k letišti. Poslední jízda metrem a to pořádná. Cesta k Air Train trvá hodinu. Za další půlhodinku jsem již odbaven a čekám na otevření gate. Zde v New Yorku nejsou tak přísná pravidla na bezpečnost. Vůbec nikdo mne nezpovídá a prohlídka věcí proběhla jen přes scanner. Tak jen zajímavost. Odbavení probíhá samoobslužně. V hale je řada počítačů s dotykovou obrazovkou. Vyberete si společnost se kterou letíte, vložíte pas do scanneru a potvrdíte kolik zavazadel máte k odbavení. Vyjede palubní vstupenka. Jak prosté. Tedy pokud člověk zvládá Angličtinu lépe než já ☺ Ale ochotná slečna která zde dohlíží a radí mi pomohla. K vlastní přepážce jde již jen ten, kdo má zavazadlo k odbavení. Tam jsem podal slečně pas a palubní lístek. Odtrhla mi z pasu vízum, které mi tam přišel imigrační úředník při příletu a přicvakla jej pro změnu k letence. Lístek od kufru mi lípla na pas. Obecně zde rádi polepují pasy různými nálepkami. Už mám na pase 3 ☺. Dnes jsem ani už nic nefotil. Chtěl jsem sice obrázek vláčku Air Train, ale když táhnete kufr a vše ostatní je již hezky zabaleno v batohu... Tak se mi prostě už nechtělo foťák vyndávat. Při čekání na nástup do letadla jsem okolo slyšel samou češtinu a slovenštinu. Najednou vidím dvě známé tváře. Moji zákazníci z bývalého zaměstnání. Pán je architekt a jeho žena dělá něco u filmu. Také hrála vrchní sestru v Troškových Kameňácích. Jaká náhoda. Vraceli se z dovolené někde na jihu. Ani jsem se nestačil zeptat kde to byli. Ale jsou krásně opálení, tak asi Kalifornie. Mají ale hlad a tak prchají někam na jídlo, aby stihli náš let. K letu jen malou poznámku. Již při cestě sem byl personál postarší. Stevardky byly průměrem kolem 40-ti let, ale na tomto zpátečním letu je to jako v klubu zasloužilých důchodkyň. Nejmladší je asi 45 a minimálně dvě jsou určité přes 60. Asi je na zámožské lety dávají až po určitých odpracovaných letech. Kvalita obsluhy byla perfektní, ale trochu komická. Když vidíte babičku jak v houpajícím se letadle (a dnes byly pořádné turbulence) tlačí vozík a obsluhuje... Nabídka k večeři byla stejná jako minule. Dnes jsem si dal pozor a kromě kuřete byla druhá nabídka "pásta". Jo, dal jsem si těstoviny, ale zrada. To je vegetariánské jídlo. Ale bylo to dobré, jen bez masíčka. ☺

Tím definitivně končí má dovolená za velkou louží. Ještě se pokusím shrnout několik postřehů ze života zde, na které jsem v průběhu tohoto psaní pozapomněl.

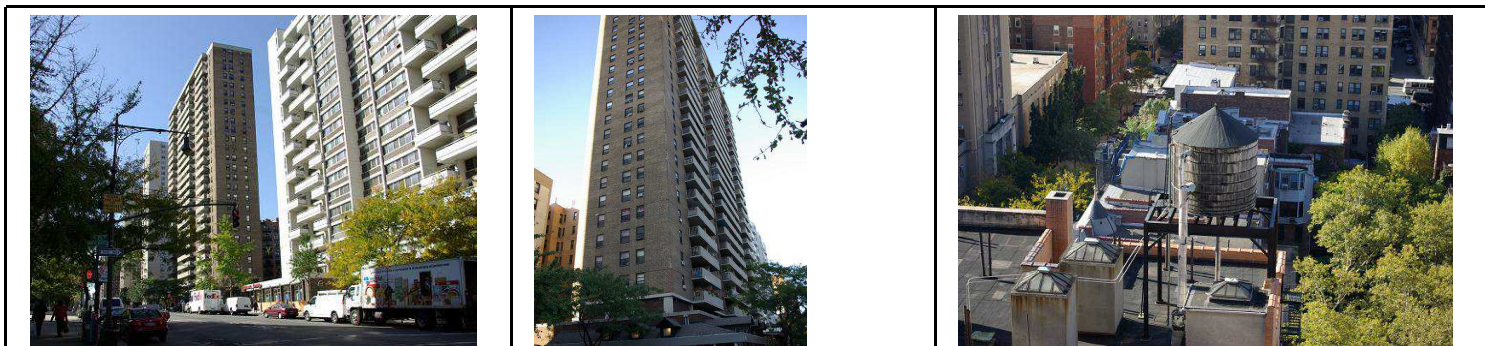
Ač je provoz na silnicích ve spodní části města hodně hustý a občas i divoký, tak jsem za celou dobu neviděl dopravní nehodu. Také porouchaných vozidel nebylo moc vidět. Jednou jsem viděl Taxík s otevřenou kapotou. Je to zvláštní, že při počtu mil co denně najezdí nejsou častěji odstavené. K taxíkům ještě poznámka. Většinou je řídí přistěhovalci a většinou muži. Běžně tak vidíte za volantem Inda v turbanu, nebo Mexičana či Portorikánce. Zbytek tvoří běžní černoši. Vidět bílého řidiče taxi je vzácnost. Školní autobusy, které jsem již zmínil, naopak řídí velice často ženy a to černé. Je to asi polovina co jsem si stačil všimnout. Druhou polovinu tvoří bílé ženy a černí muži.

Město vyprodukuje ohromné množství odpadků a přitom zde nemají popelnice. Vše se dává do igelitových pytlů. V domě kde jsem pobýval (a předpokládám, že v jiných to bude podobné) je na každém patře místnost, kam jednotlivé rodiny odnáší tříděný odpad. Jsou zde tři sudy s pytlí různé barvy. Do průhledných se dává plast, do modrých kovy a plechovky a do černých zbytek. Již jsem zmínil, že v každém domě je domovník (podotýkám, že mluvím o obytných mrakodrapech, jako je ten ve kterém bydlí Jerry) a ten sváží odpad z jednotlivých pater dolů. Každý večer je pak vidět domovníky z jednotlivých domů jak vynášejí pytle na ulici. Tam vždy několik domů společně vytvoří jednu hromadu. Každý den černých pytlů a asi 2x týdně průhledných. V noci pak jezdí popelářské vozy a jejich posádka pytle ručně nakládá. Není výjimkou, že auto třeba pro plasty nepřijede a hromada je pak na ulici několik dní.

Domovník je v každém domě důležitá osoba. Stará se nejenom o odpad, ale také nedovolí nikomu kdo zde nebydlí, vstoupit do domu. Každou návštěvu zapíše a telefonicky ohlásí. Protože se střídají tak jsem se musel během toho týdne 3x zapisovat. Domovník také přebírá poštu (i balíkovou) a třídí ji do schránek. Tam je pověšena cedule která hlásí, že pošta ještě není a nebo, že už je ve schránkách.

Dům ve kterém Jerry bydlí je pěkně starý. Stěhovali se tam v 50 letech. Jsou v něm tři výtahy a Jerry mi říkal, že za ty roky jen asi třikrát musel jít po schodech protože nešel proud. I po těch letech je dům velice zachovalý a má 24 pater. Na každém patře je pak 8 bytů. Krásný výhled na obě strany. Z balkónu, kam jsem chodil kouřit, je vidět Central Park a při pohledu doprava pak celý spodní Manhattan.

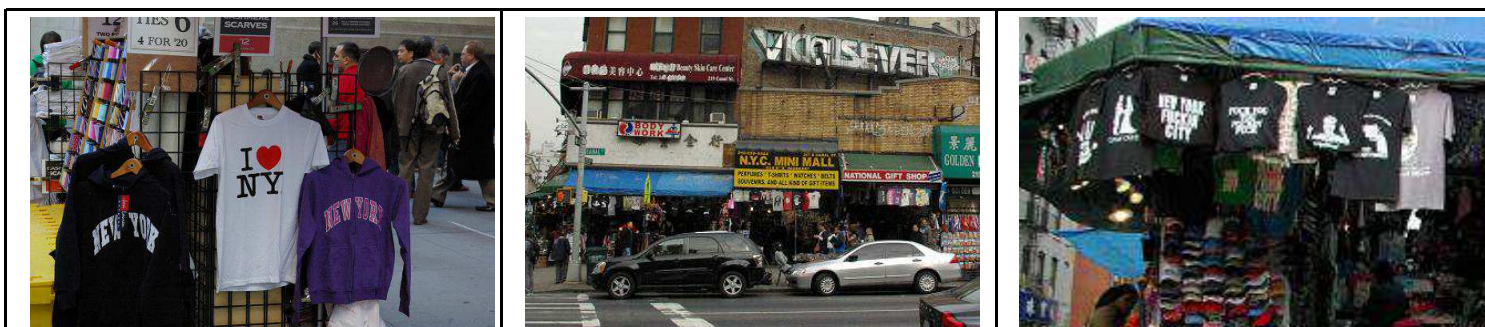

Každý dům má na střeše vlastní vodojem. Bylo to dobře vidět na nižších domech v okolí. Stejný princip jako u nás využívají některé vesnice. Do vodojemu natlačí čerpadlo vodu a z něj teče samospádem. Musím říci, že tlak vody zde nebyl nijak zázračný. Ale jinak by to asi při výšce domů nešlo řešit. V potrubí by musel být ohromný tlak.

Samostatně musím zmínit pejsky a jejich majitele. Jsou zde vážně vychovaní (majitelé). Za celou dobu jsem neviděl, že by po svém pejskovi neuklidili. Jerry říkal, že to trvalo dost dlouho, ale přísné pokuty to dokázaly. Běžně jsou na ulicích cedule upozorňující na možnost pokuty až 1.000\$. Je zde mnoho obchodů s krmivem a doplňky, ale také specializované obchody na oblečky a nebo třeba jen šperky. Ve většině těchto obchodů mají ve výloze živá štěňata různých ras. Hodně pejsků zde chodí oblečených a nejenom rasy přešlechtěné. Občas je vidět i vlčáka v triku. ☺ Také jsem potkával v Central Parku a jeho okolí mnoho lidí se třemi a více psy, různých ras. Opět většinou chudší a přistěhovalecké rasy (lidské). Je to služba venčení miláčků. Hodně New Yorčanů ji využívá v době kdy jsou v zaměstnání. O víkendech pak chodí sami s pejskem do parku. Také jsem viděl, jak si pán koupil na rohu Hod Dog. Pejsek dostal páreček a pániček měl housku. ☺

Suvenýry... I♥ NY a podobné. Prodávají se na každém rohu a v každé části města. Nejčastěji jsou vidět bílá trička s nápisem I♥ NY. S tímto logem lze sehnat snad vše co si dokážete představit. Od přívěsků na klíče, přes skleničky a hrníčky až po oblečky pro pejsky. Na druhém místě v oblíbenosti je logo New Yorkské policie. Opět jsou k mání trička, mikiny a čepice s nápisem NYPD (New York Polis Department). Stánky a obchody se suvenýry najdete na Woll Street, stejně jako v čínské čtvrti. Stejně zboží, jiné ceny. U stánků na ulicích stojí bílé tričko I♥ NY 3\$ a nebo 5ks za 10\$. V čínské čtvrti jsem viděl několik stánků kde měli cenu 1ks 2\$ a nebo 7ks za 10\$. To samé tričko pak stojí v běžném obchodě se suvenýry (ale také v některých trafikách) 9\$ a na letišti 19.99\$. Stejně jsou na tom ostatní věci.

Tato trička a čepice nekupují jen turisté. New Yorčané jsou hrdí na své město a to všichni i přistěhovalci. Na ulicích pak běžně potkáváte asiaty v basebalové čepici s nápisem NY. Přistěhovalci rádi nosí oblečení s touto tematikou, ale také je možné potkat dámu v kostýmku, v botách na podpatku se stejnou čepicí.

New York, město parků. Nějaký park najdete po pár blocích. Celý západní břeh ostrova je jeden dlouhý park. Uprostřed je pak na mnoha náměstích nějaký ten parčík. A parky to jsou ptáci a ... veverky. Jsou dost ohočené a tak určitě nějakou uvidíte. V Central parku jich je opravdu hodně. Stačí jít kolem parku a dívat se dovnitř. Na City Hall si ke mně přisedla na lavičku a koukala co jí dám. Asi je zde lidé krmí a tak jsou zvyklé. Jen s focením je potíže. Nepostojí a když chtějí, tak jsou rychlé.

Poslední věcí o které se zmíním je žebrání a bezdomovci. Na ulicích se žebrá málo, to spíše se setkáte s žebrákem v metru. U vchodů do větších stanic, na nástupištích a i ve vagónech. Občas je to skryté za nějakou hudební produkci, třeba bubnování na plastické kýble. Občas Vás ve vagónech metra někdo osloví se žádostí o pomoc a nebo s nabídkou třeba DVD. Takovýto nelegální prodej já řadím také k určité formě žebroty. S tím musím zmínit častý obrázek ze čínské čtvrti. Na ulici stojí, ne moc hezky oblečený, asiát a občas do davu řekne "rolex, rolex" a nebo "jewelry, jewelry". Vždy mne napadne kde by takový člověk přišel k originál rolexkám. Bezdomovce je občas vidět pospávat na schodech a nebo na lavičce v parku. Ale není to až tak často jak jsem čekal.

To je ve zkratce vše čeho jsem si za těch několik dní v New Yorku všiml a co mne zaujalo. Doufám, že se tam ještě někdy podívám.... A tak možná: To By Continue...